

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A részvételen alapuló köz-magán társulások modelljeinek javítása az EU 27 tagállamában az e-szolgáltatások általános kiépítése terén (saját kezdeményezésű vélemény)

(2011/C 48/13)

Előadó: **Claudio CAPPELLINI**

2009. július 16-án az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy eljárási szabályzata 29. cikkének (2) bekezdése alapján saját kezdeményezésű véleményt dolgoz ki a következő tárgyban:

A részvételen alapuló köz-magán társulások modelljeinek javítása az EU 27 tagállamában az e-szolgáltatások általános kiépítése terén.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Közlekedés, energia, infrastruktúra és információk társadalom” szekció 2010. szeptember 6-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. szeptember 15.–16-án tartott, 465. plenáris ülésén (a szeptember 16-i ülésnapon) 102 szavazattal 1 ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözli a digitális menetrendről szóló európai bizottsági közleményt és a belső piaci jelentésben tett javaslatokat, amelyek célja, hogy az egységes digitális piac és szuper-gyors internetkapcsolatok révén – amelyeknek köszönhetően a polgárok és a kkv-k a vidéki és távol eső területeken is hozzáférhetnek a különböző alkalmazásokhoz – fenntartható gazdasági és szociális előnyöket teremtsenek. Ezen túlmenően az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal, az Európai Parlamenttel és a Régiók Bizottságával abban, hogy több nyomkövetési tevékenységre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy 2013-ra mindenki profitálhasson a vezetékes és a vezeték nélküli szélessávú szolgáltatásokból. Minden szinten több befektetésre van szükség, és meg kell vizsgálni azt is, hogy a köz-magán társulások (PPP-k) miképpen járulhatnak hozzá a vidéki és távol eső területek ellátásához, illetve a hálózatok frissítéséhez.

1.2 Az EGSZB támogatja a közös uniós és nemzeti szakpolitikai keretet az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez, és ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy *ad hoc* tanácsadó csoportot, amely segítheti a tagállamokat, a tagjelölt országokat és az érdekelt magánszereplőket a vidéki és távol eső területek szélessávú technológiához való hozzáféréseinek jobb nyomon követésében.

1.3 Jelentős piaci hiányosságok tapasztalhatók a távol eső területek megfizethető nagy sebességű szélessávú hálózatokkal való ellátását illetően. Ezért az Európai Bizottságnak az olyan szakpolitikák széles spektrumát kell ösztönöznie, amelyek segítik a nyitott hálózatok állami és magánszektorbeli kezdeményezések révén történő fejlesztését. Az EU-nak teljes mértékben ki kell használnia az e-szolgáltatások fejlesztését az állami és magánszférában, hogy segítse a helyi és regionális szolgáltatások színvonalának javítását az egészségügy, az oktatás, az általános érdekű sürgősségi szolgáltatások, a biztonság és a szociális ellátás terén. A hatóságok részvétele a PPP-kben stratégiai támo-

gatást jelenthet a közszférabeli információs és kommunikációs technológiai (IKT) szolgáltatásokra specializálódott kkv-k számára, és ösztönözheti a fiatal vállalkozók IKT-jártasságát.

1.4 A távol eső, vidéki és alacsony jövedelmű területeken a strukturális alapok, és ezzel együtt az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Beruházási Alap (EBA) eszközeinek segítségével támogatni kellene a magánbefektetőket és a PPP-eket abban, hogy a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévők és a kkv-k számára méltányos áron biztosítsanak hozzáférést az internethez. Az Európai Bizottságnak régiókon és határokon átnyúló kísérleti projektek, valamint egy „e-szolgáltatások mindenkinek” témában megrendezendő európai nap keretében külön programokat és intézkedéseket kellene szentelnie a helyi PPP-k támogatásának és megsokszorozásának.

1.5 Az EGSZB igen fontosnak tartja, hogy szorosabb partnerségek jöjjenek létre az e-közszolgáltatások állami és privát szolgáltatói között, ami jobb és hatékonyabb szolgáltatást eredményez. Nagyobb átláthatóságra és aktív polgári részvételre van szükség, miközben megmarad az infrastrukturális közberuházások tulajdonjoga, valamint a teljesítmény feletti ellenőrzés joga. A közszolgáltatásokat gyakran regionális és helyi szinten nyújtják, ahol a kkv-k és szervezeteik egyfelől közvetlen szolgáltatóként, másfelől – ha jelentős pénzügyi forrásokra vagy átfogóbb szakismeretre van szükség – konzorciumi tagként léphetnének partnerségbe az állami szektorral. Az uniós tagállamok egyes régióiban, például a franciaországi Auvergne-ben, illetve az olaszországi Trentino-Alto Adige-ben és Lombardiában már megfigyelhető ez a folyamat.

1.6 A jó minőségű, vezeték nélküli szélessávú hálózat megfelelő áron való elérése növelheti a hatóságok által biztosított szolgáltatások hozzáférhetőségét és színvonalát, és segítheti a kkv-kat piaci versenyképességük fokozásában. A gyorsabb szélessávú szolgáltatásokhoz való hozzáférés leginkább a távol eső régióknak és közösségeknek jelent előnyt.

1.7 Az EGSZB hangsúlyozza: rendkívüli beruházások szükségessége annak elérésére, hogy minden polgár és fogyasztó általános és nagy sebességű hozzáféréssel rendelkezzen a vonalas és mobil szélessávú alkalmazásokhoz. Egy határozottabb, az uniós versenyszabályoknak megfelelő, uniós szinten kezdeményezett állami támogatási keret segítséget jelenthet ebben, akárcsak a különféle uniós politikák és programok jobb összehangolása, mivel így a szabad fogyasztói választás elősegítené a tervezett célok elérését – azaz azt, hogy minden polgár mindenhol hozzáférhessen az e-szolgáltatásokhoz.

1.8 Az EGSZB egyetért azzal a nézettel, hogy 2013-ra minden háztartásnak megfizethető szélessávú internet-csatlakozással kellene rendelkeznie. A mobil szélessávú lefedettség bővítésére és a szolgáltatások minőségének javítására támogatni kellene és fel kellene használni a digitális hozzáadékat. A tagállamoknak frissíteniük kell a szélessávú és nagy sebességű lefedettséggel kapcsolatos nemzeti céljaikat, hogy a regionális hatóságokat és a magánszereplőket egy európai nagy sebességű szélessávú stratégia koherens támogatására ösztönözzék. Különösen a regionális hatóságokat, az uniós és/vagy országos tanácsadó testületeket, a kkv-kat, a megfelelő szervezeteket és az egyéb magánszereplőket kellene már kezdettől fogva bevonni az internet jövőjére vonatkozó európai bizottsági kezdeményezésbe.

1.9 Az EGSZB támogatja az olyan PPP-megoldásokat, melyek finanszírozási modellje a vidéki és határokon átnyúló régiókban élő polgárok számára költséghatékony módon és mielőbb szélessávú hozzáférést képes biztosítani. Ilyen értelemben az EGSZB kiemeli, hogy a digitális jártasság – mindenekelőtt a vidéki és távol eső területeken működő kkv-k és fiatal vállalkozók számára – kulcsfontosságú a befogadó digitális társadalom kialakítása szempontjából, különösen ahol az e-szolgáltatásokhoz való hozzáférést illetően digitális kirekesztődés veszélye fenyegeti az időseket, a hátrányos helyzetűeket és az alacsony jövedelműeket. Foglalkozni kell a meglévő hozzáférési gondokkal is.

1.10 Az uniós intézményeknek teljes mértékben ki kellene használniuk az e-szolgáltatások fejlesztését az állami és magánszférában, hogy segítsék a helyi és regionális szolgáltatások színvonalának javítását az egészségügy, az oktatás, az általános érdekű sürgősségi, biztonsági és szélesebb körű szolgáltatások és a szociális ellátás terén.

2. Háttér – általános kontextus

2.1 Az internet lett a XXI. század stratégiaileg egyik legfontosabb infrastruktúrája, és az egyik központi jelentőségű kötelezettség a szolgáltatások Lisszaboni Szerződésben megfogalmazott egyetemességének EU általi érvényesítése szempontjából. A vidéki és távol eső területeken azonban alig javult a helyzet, és nemigen beszélhetünk az e-szolgáltatások európai piacáról.⁽¹⁾ Mivel a magánszféra nem tűnik érdekeltnek a szolgáltatások iránti igény kielégítésében, és a kormányok önmagukban nem

képesek megfelelni ennek a kihívásnak, az lenne a legjobb megoldás, ha mindkét fél (a magán- és a közszféra is) részt vállalna, és PPP-k formájában osztogna az előnyökön és kockázatokon. Ebben a folyamatban, az e-szolgáltatások kiépítése terén kulcsfontosságú lehet a szervezett civil társadalom aktív részvétele és szerepe a PPP-kben.

2.2 Ez a saját kezdeményezésű vélemény azért készült, hogy körbejárja ezt a kérdést, és előtérbe helyezze az arról szóló vitát, hogy milyen fenntartható megoldások jöhetnek szóba az Európában mindenhol és mindenki által – tehát a legeldugottabb helyeken és a legkiszolgáltatottabb csoportok által is – hozzáférhető e-szolgáltatások kiépítésére.

2.3 Ebből kiindulva a vélemény az alábbi fő célokat tűzi ki:

- az EGSZB, valamint állami és magán érdekvédelmi szervezetek segítségével ki kell elemezni, hogy miként lehet a PPP-ket felhasználni a mindenki számára – legyen szó akár magánszemélyekről, üzleti felhasználókról vagy helyi és regionális önkormányzatokról – hozzáférhető e-szolgáltatások ügyének támogatására,

- hangsúlyozni kell, hogy a kiszolgáltatott csoportok jobb társadalmi befogadásának, illetve a távol eső területek gazdasági integrációjának szempontjából milyen lehetőségeket tartogat az, ha fenntartható és hatékony módon használunk fel PPP-eket arra, hogy elterjesszük az e-szolgáltatásokat Európában,⁽²⁾

- segítséget kell nyújtani az uniós intézményeknek, a politikusoknak, illetve az e-szolgáltatásokkal kapcsolatban PPP-ket létrehozni szándékozó állami és magánszereplőknek a problémák és a lehetséges megoldások feltérképezésében, még hozzá úgy, hogy a civil társadalmi igényekhez viszonyítva hatáselemzést készítsünk az e-szolgáltatások terén tapasztalható keresletről és kínálatról annak érdekében, hogy meg lehessen határozni az idevonatkozó foglalkoztatási és képzettségi követelményeket, illetve azokat az uniós szinten bevált intézkedéseket és programokat, amelyeket át lehetne ültetni nemzeti/regionális szintre.

2.4 Az IKT-k társadalmunk legtöbb területét érintik. Ahogy elmosódnak a határok a telefon, az internet, a televízió, a mobiltelefon és az egyéb kommunikációs szolgáltatások között, úgy mosódnak el a magán- és az állami szektorok között, illetve az uniós és nemzeti politikák között is. A gyakorlatban a nemzeti és regionális politikák nem voltak képesek arra, hogy mindenki számára tényleges hozzáférést biztosítsanak a szóban forgó szolgáltatásokhoz.

⁽¹⁾ „A jövő internetével foglalkozó magán-állami partnerség”, COM(2009) 479 végleges.

⁽²⁾ Az uniós e-szolgáltatásokkal kapcsolatos legfőbb probléma az, hogy nincs közösen elfogadott meghatározásuk. Az e-szolgáltatásokat a köztudatban az IKT-kre szűkítik, olyan szolgáltatásokra gondolva, mint az e-kormányzás, az e-business, az e-egészségügy, a közszolgálati információk, az e-tanulás, az e-befogadás és az e-beszerzés.

2.5 Ezzel összefüggésben Neelie Kroes, a digitális menetrendért felelős új európai biztos nyilvános konzultációt indított, amelynek „eredményeiből látni fogjuk, hogy módosítanunk kell-e az érvényben lévő szabályozáson annak érdekében, hogy minden európai polgár és vállalkozás számára elérhető legyenek az alapvető hírközlési szolgáltatások, egyebek között a gyors internet is. Gondoskodnunk kell arról, hogy mindenki részévé válhasson a digitális társadalomnak.” Ezen túlmenően a nemrég közzétett „Európa 2020”-közlemény megerősíti azt a célkitűzést, hogy a nagy sebességű és szuper-gyors internetre és az interoperábilis alkalmazásokra épülő egységes digitális piac révén fenntartható gazdasági és szociális előnyöket, valamint 2013-ra mindenkinek szélessávú hozzáférést lehessen biztosítani.

2.6 A lisszaboni stratégia már megállapította: szükségünk van arra, hogy hozzáférjünk a modern digitális eszközökhöz (ilyen például az internet vagy a GPS) és az úgynevezett e-szolgáltatásokhoz. Ennek tudatában a közszolgáltatások korszerűsítésekor figyelembe kell venni az alábbiakat:

- színvonalasabb és biztonságosabb szolgáltatások biztosítása a lakosságának,
- a vállalkozások, különösen a kkv-k arra irányuló kéréseinek teljesítése, hogy kevesebb legyen a papírmunka és növekedjen a hatékonyság,
- az általános érdekű szolgáltatások (köztük a polgári védelem) határokon átnyúló folyamatosságának biztosítása, mivel ez alapvetően fontos a mobilitás fenntartásához Európában és a társadalmi kohézióhoz a tagállamokban.

2.7 A hatályos uniós jogszabályi keret (Egyetemes szolgáltatási irányelv, 2002⁽³⁾) előírja, hogy a tagállamoknak polgáraik számára hozzáférést kell biztosítani a helyhez kötött nyilvános telefonhálózathoz, valamint beszéd- és adatátvitelre és a funkcionális internet-hozzáférésre alkalmas nyilvános telefon-szolgáltatásokhoz. A fogyasztók számára hozzáférést kell biztosítani a telefonos tudakozószolgálathoz és a telefonkönyvekhez, valamint a nyilvános telefonállomásokhoz, illetve a fogyatékkal élők számára különleges intézkedéseket kell hozni.

2.8 Egy közelmúltbeli európai bizottsági közlemény a PPP-eket lehetőségként említette az európai internethasználat felgyorsítására és az uniós polgárok e-szolgáltatásokkal való ellátására. A PPP-k hozzájárulhatnak ahhoz, hogy egy holisztikusabb megközelítés révén az uniós polgárok jobban ki tudják használni az ismert és a kialakulóban lévő technológiákat. Emellett a PPP-k a nem technikai eredetű akadályok azonosításában is segíthetnének, és stratégiát javasolhatnának azok kezelésére.⁽⁴⁾ A „köz-magán társulás” (PPP) kifejezés számos alkalmazási terü-

letet felölel, következésképpen a szakirodalomban – például az ENSZ iránymutatásaiban⁽⁵⁾ vagy az EBB eljárásaiban – különféle definíciói léteznek.

2.9 Az Európai Bizottság az alábbi kérdésekről szervezett nyilvános meghallgatásokat, melyekbe az EGSZB-t is bevonta:

- új generációs hozzáférési hálózatok (NGA),
- a digitális hozadék társadalmi haszonná és gazdasági növekedéssé való átalakításának lehetősége Európában,
- egyetemes szolgáltatási elvek az e-kommunikációban.

2.10 A jövő internetével foglalkozó köz-magán társulásról szóló európai bizottsági közlemény (COM(2009) 479 végleges) célja, hogy létrehozza az „intelligens” társadalom létrehozásához szükséges keretet, és fokozza az európai IKT-ágazat versenyképességét. A jövő internetével foglalkozó – több tagállam és ágazati szereplő által támogatott – köz-magán társulási kezdeményezés (PPP) előkészítéséhez szükség lesz a civil társadalom és a regionális hatóságok szorosabb bevonására.

3. Általános megjegyzések: PPP-k és az e-szolgáltatások kiépítése

3.1 Az élelmiszer- és vízellátáshoz, illetve az oktatásnak, az egészségügyi szolgáltatásoknak, a közlekedésnek és a közhivataloknak a társadalmon belüli biztosításához és az ezekhez való hozzáféréshez hasonlóan garantálni kell, hogy az információs társadalomban minden polgár és vállalkozás (főként az EU vidéki és távol eső területein) egyenlő bánásmódban részesüljön. Ehhez meg kell találni és el kell fogadni a leginkább fenntartható és a leghatékonyabb politikákat.

3.2 Ezt viszont az EU-ban még nem sikerült mindenhol elérni, és még mindig vannak olyan földrajzi térségek és társadalmi csoportok, melyeket a „digitális kirekesztés” veszélye fenyeget. A digitális kirekesztés demográfiai (kor, nem, háztartás típusa stb.), társadalmi-gazdasági (képzettség, munkahely, beosztás, jövedelem stb.), illetve földrajzi (lakóhely, régió, regionális vagy helyi adottságok, geopolitikai tényezők) szempontok függvénye lehet. Az e-szolgáltatások tekintetében a piac kudarca minden esetben más okra vezethető vissza; az okok között szerepelhet a kedvezőtlen földrajzi fekvés, az alacsony népsűrűség, a magas adók vagy mindezek együtt. Mivel ezeken a területeken gyakran nem elegendő a kereslet és kevés lehetőség van üzletkötésre, a magánszereplők gyakran nem is akarnak beruházni.

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51–77. o.

⁽⁴⁾ Fehér könyv a jövő internetével foglalkozó PPP-ről, 2010. január.

⁽⁵⁾ Guide book on promoting good governance in Public-Private Partnership [Útmutató a jó irányítás támogatásáról a köz-magán társulásokban] – ENSZ, New York és Genf, 2008.

3.3 Mégsem kizárólag a földrajzi okokra visszavezethető kirekesztéssel kellene foglalkozni, hanem a bizonyos felhasználói csoportok korlátozott vásárlóerejéből, illetve kompetenciájából adódó társadalmi kirekesztéssel is. ⁽⁶⁾ Ezért az e-szolgáltatások körét ki kellene bővíteni oly módon, hogy földrajzi, pénzügyi, illetve társadalmi helyzetétől függetlenül valamennyi felhasználó számára biztosítva legyen hozzáférhetőségük.

3.4 Rendkívüli politikai erőfeszítésekre és intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a kiszolgáltatott csoportok és mindenekelőtt a nem városi területek lakói profitálhassanak az eredményekből.

3.5 Az EGSZB számos véleményt és kiemelt ajánlást szentelt az e-szolgáltatásokkal, azok interoperabilitásával és az IKT-infrastruktúrákkal kapcsolatos kérdéseknek. ⁽⁷⁾

3.6 Az EGSZB szerint a PPP-k jó eszközei lehetnek az e-szolgáltatások EU-n belüli elterjesztésének. Olyan ígéretes új területről van szó, amely rendkívül fontos tevékenységi köröket ölel fel.

3.7 Elemzések szerint a szóban forgó megközelítés előnyei a következők:

- minőségi javulás a kiszolgáltatott csoportokat célzó e-szolgáltatásokban,
- nagyobb költséghatékonyság, kihasználva a magánszektor innovációit, tapasztalatát és rugalmasságát,
- több beruházás az állami infrastruktúrába több e-szolgáltatás nyújtásához,
- a magánszereplők nagyobb rugalmasságának és a forrásokhoz való hozzáférésnek a fenntarthatósága,
- minőségi javulás a közkiadások terén,
- nagyobb hatékonyság és jobb összhang az általános érdekű szolgáltatások terén.

⁽⁶⁾ HL C 139., 2001.5.11., 15. o.; HL C 123., 2001.4.25., 53. o.; HL C 108., 2004.4.30., 86. o.

⁽⁷⁾ HL C 77., 2009.3.31., 60. o.; HL C 175., 2009.7.28., 92. o.; HL C 175., 2009.7.28., 8. o.; HL C 317., 2009.12.23., 84. o.; HL C 218., 2009.9.11., 36. o.; HL C 224., 2008.8.30., 50. o.; EGSZB-velemény: „A digitális hozadék társadalmi haszonná és gazdasági növekedéssé való átalakítása”, előadó: Anna Maria Darmanin (TEN/417).

3.8 Ráadásul a sürgős infrastrukturális projektekre irányuló beruházások fontos eszköznek tekinthetők a gazdasági tevékenység fenntartásához, különösen a jelenlegi válságidőszakban, és elősegíthetik a fenntartható gazdasági növekedéshez való visszatérést. A PPP-k hatékonyak lehetnek az infrastrukturális projektek, az általános érdekű, illetve a vállalatokat segítő szolgáltatások megvalósításában, ami egyes uniós régiókban garantálná a helyi fejlődést és a gazdasági fellendülést. ⁽⁸⁾

3.9 Az e-szolgáltatások terén létrehozandó köz-magán társulások kockázatokkal is járnak. Az egyik ilyen kockázat az, hogy nem fednek le távol eső területeket, mivel ezek gyakran veszteséget jelentenek a magánszolgáltatók számára. Ezért valamennyi köz-magán társulás esetében kötelezővé kellene tenni, hogy a távoli területek számára is nyújtsanak ilyen szolgáltatásokat.

4. Az e-szolgáltatások kiépítésének főbb szempontjai

4.1 Jelen vélemény az e-szolgáltatások kiépítésével is foglalkozik, amin az eszközök elterjesztését és az azokhoz való egyenlő, az egész Unióra kiterjedő hozzáférés biztosítását értjük. Ez egyfelől – ahol szükséges – új, intelligens infrastruktúrák létrehozását, másfelől a meglévők fejlesztését jelenti. Ennek kapcsán több fontos szempont felmerül:

- **Hatékonyság.** Egy infrastruktúra pusztá létezése még nem jelenti feltétlenül azt, hogy az hatékonyan is működik, vagy hogy minden érintett társadalmi csoport számára egyformán hozzáférhető. A legfrissebb példa erre a 112-es segélyhívó szám ismeretéről készült Eurobarométer felmérés. Annak ellenére, hogy a szolgáltatás már húsz uniós országban létezik és működik, nagyon kevesen, a megkérdezetteknek csupán 32 %-a tud róla. ⁽⁹⁾ Javulás érhető el, ha a polgárokat jobban tájékoztatjuk és szorosabban bevonjuk, illetve jobban alkalmazzuk az e-tanulás technológiáit.
- **Vidéki területek.** Továbbra is egyenlőtlenségek figyelhetők meg az EU-n belül az e-szolgáltatásokhoz való hozzáférést illetően. ⁽¹⁰⁾ A vidéki területeken még mindig nagy gondot jelent az IKT-khoz való hozzáférés hiánya. Ezekben a területeken az emberek 23 %-a nem rendelkezik szélessávú hálózati hozzáféréssel. ⁽¹¹⁾

⁽⁸⁾ „A magán- és állami beruházások mobilizálása a gazdasági fellendülés és a hosszú távú szerkezeti változások érdekében: a köz-magán társulások fejlesztése”, COM(2009) 615 végleges.

⁽⁹⁾ Eurobarométer – 285. sz. gyorsfelmérés: A 112-es európai segélyhívó szám, elemző jelentés, 2010. februári 3. szám.

⁽¹⁰⁾ Távközlés: konzultáció jövőbeli univerzális szolgáltatásról a digitális korszakban, IP/10/218, Brüsszel, 2010. március 2. (lásd: http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommerce/doc/library/public_consult/universal_service2010/index_en.htm).

⁽¹¹⁾ „A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek - A vidéki területek jobb hozzáférése a korszerű információs és kommunikációs technológiákhoz”, COM (2009) 103 végleges.

4.2 Egy valóban „nyitott piaci” megközelítés értelmében a PPP-ket kezdettől fogva úgy kellene kialakítani, hogy valamennyi szinten ténylegesen bevonják az uniós/nemzeti/regionális hatóságokat, a szociális partnereket, a szervezett civil társadalom szereplőit, a kkv-k szervezeteit, a fogyasztói szervezeteket és a tágabb értelemben vett érintetteket (üzemeltetőket, értékesítőket, IT-szolgáltatókat, a vertikális és az alkalmazási piac szereplőit stb.).

4.3 Megfelelő első lépést jelenthetnének a már működő uniós strukturális alapok, az EBB/EFA, valamint egyes konkrét programok, például a keretprogram-mechanizmusok a jövőbeli (2011–2013-ra vonatkozó) IKT-munkaprogramokban, mintegy 300 eurós költségvetéssel.

4.4 Ennek kapcsán a PPP-k kamatoztathatnák öt európai technológiai platform (ETP) munkáját, miközben ötletcserére kerülhet sor az internettel összefüggő kérdések és a kapcsolódó stratégiai kutatás terén. Az ilyen PPP-knek alapvető jellemzőjük lenne, hogy nyitott, szabványosított, ágazatokat átfogó szolgáltatási platformok jönnének létre.

4.5 Az európai politika szemszögéből nézve az olyan ágazatok, mint az egészségügy, a mobilitás, a környezetvédelem és az energiamenedzsment hasznosíthatják elsőként az újszerű, intelligens – internetalapú – infrastruktúrákat, melyek megkönnyítik majd a több millió felhasználó és fogyasztó által igénybe vett szolgáltatások gyors bevezetését és meghonosítását.

Kelt Brüsszelben, 2010. szeptember 16-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Mario SEPI
